

جرا از آمریکا شکایت نمی‌کنیم؟

اگر دیوان بین‌الملل دادگستری رأیی صادر کرد و طرف دعوا از انجام تعهداتی که بر حسب رأی دیوان بر عهده او گذاشته شده است تخلف کرد، طرف دیگر می‌تواند به شورای امنیت رجوع کند و این شورا می‌تواند برای اجرای رأی دیوان تصمیماتی بگیرد. گفتم که دیوان بین‌المللی دادگستری که به موجب منشور ملل به‌عنوان رکن مهم قضائی سازمان ملل تشکیل شده است و دارای اساسنامه است، مرجع قضائی رفع اختلاف اعضا است. این دیوان از یک هیئت قضائی مستقل که بدون توجه به ملیت آنها از میان کسانی انتخاب می‌شوند که عالی‌ترین درجه اخلاقی را واجد بوده و هریک از اعضای قضائی باید دارای شرایطی باشند که برای انجام مشاغل عالی قضائی در کشور خود دارای شرایط باشند یا ازجمله متبحران در علم حقوق باشند که تخصص آنها در حقوق بین‌الملل شهرت جهانی داشته باشد. دیوان دادگستری دارای ۱۵ عضو است و هیچ کشوری نمی‌تواند دو عضو داشته باشد. اعضا دیوان را مجمع عمومی و شورای امنیت از میان اشخاصی که اسامی آنها به وسیله گروه‌های ملی مربوط به دیوان دائمی پیشنهاد و برای مدت ۹ سال انتخاب می‌شوند و می‌توانند دوباره انتخاب شوند. بعد از گذشتن ۹ سال مادام که جانشین آنها تعیین نشده، در شغل خود باقی خواهند ماند. اعضای دیوان نمی‌توانند هیچ مأموریت سیاسی یا اداری برعهده گیرند و در پرونده‌ای که از کشور ملیت یکی از قضاات مطرح است، حق دخالت ندارند. این دیوان فقط به اختلافات بین دولت‌ها رسیدگی می‌کند، نه شرکت‌ها و مؤسسات. دلت‌هایی می‌توانند از خدمات دیوان بین‌الملل استفاده کنند که اساسنامه دیوان را امضا کرده باشند؛ هرچند همه اعضای سازمان ملل عضو دیوان بین‌الملل هستند؛ اما قبول صلاحیت دیوان موقوف به امضای اساسنامه دیوان است. برابر ماده ۳۶ اساسنامه دیوان بین‌الملل دادگستری، دیوان درباره همه اموری که طرفین دعوی به آن رجوع می‌کنند و همچنین درباره موارد خاصی که به موجب منشور ملل یا به موجب عهدنامه‌ها و قراردادهای جاری پیش‌بینی شده، صلاحیت رسیدگی دارد. تفسیر عهدنامه‌ها برابر بند «الف» ماده ۳۴ اساسنامه دیوان بین‌الملل دادگستری برعهده دیوان است و ایران می‌تواند برابر بند دو ماده ۳۴ اساسنامه دیوان که مقرر می‌دارد «دولت‌های امضاءکننده این اساسنامه می‌توانند در هر موقع اعلام دارند که قضاوت اجباری دیوان بین‌المللی دادگستری را درباره تمام اختلافاتی که جنبه قضائی داشته و مربوط به موضوعات ذیل باشد، در مقابل هر دولت دیگری که این تعهد را متقبل شود، قبول می‌کند. بندهای دیگر مثلا بند «ج» ماده ۳۶ اساسنامه نیز مربوط به حقیقت هر امری است که در صورت ثبوت، در آن نقض یک تعهد بین‌الملل داده شده باشد. برجام یک تعهد بین‌المللی است که نقض آن به وسیله آمریکا، نقض یک تعهد بین‌المللی است. دیوان می‌تواند نوع و میزان غرامتی را که باید برای نقض یک تعهد بین‌المللی به آن تعلق می‌گیرد، نیز تعیین و حکم مقتضی صادر کند، عوی به وسیله دادخواست یا توافق طرفین به رسیدگی در دیوان، به دفتر دیوان تسلیم می‌شود. زبان رسمی دیوان، فرانسه یا انگلیسی است. بعد از ثبت دادخواست دفتر دیوان موضوع دادخواست را به طرف دیگر ابلاغ می‌کند و همچنین موضوع به وسیله دبیرکل سازمان ملل به اطلاع اعضای ملل متحد همچنین به اطلاع دولت‌هایی که حق رجوع به دیوان را دارند، می‌رسد. دیوان حق صدور دستور موقت یا رسیدگی نهایی را دارد. هرگاه دیوان تشخیص دهد که اوضاع و احوال ایجاب می‌کند باید برای حفظ حقوق طرفین موقتا اقداماتی انجام داد، انجام می‌دهد و این دستور تا صدور حکم قطعی به طرفین اختلاف و نیز شورای امنیت ابلاغ می‌شود. طرفین دعوی حق دارند از مشاوران حقوقی یا وکلای دادگستری کمک بگیرند. رسیدگی در دیوان دوجمرله‌ای است. یک مرحله کلیتیی یعنی ارسال لایحه و مرحله بعدی حضور در دیوان یعنی رسیدگی شفاهی که جلسه رسیدگی علنی است؛ مگر دیوان خود تصمیم بر غیرعلنی‌بودن داشته یا طرفین درخواست رسیدگی بدون حضور تماشاچی را داشته باشند. بعد از اینکه نمایندگان کشورها و نیز وکلای طرفین به همه سؤالات جواب دادند و مدرک مد نظر تسلیم شد، ختم رسیدگی اعلام و هیئت داورِی دیوان برای مشورت به اتاق مشاوره می‌روند و مشاوره آنان محرمانه است. حکم دیوان باید به امضای اکثریت قضاات حاضر صادر شود. احکام دیوان قطعی غیرقابل‌استیفاء است و در‌باره طرفین اختلاف و موضوعی که اختلاف بر سر آن بوده، الزام‌آور است. اگر ایران به دیوان بین‌الملل مراجعه کند، برابر ماده ۶۳ اساسنامه دیوان که مقرر می‌دارد «هرگاه امر مربوط به تفسیر قراردادی باشد که در آن قرارداد دولت‌های دیگر غیر از طرفین اختلاف شرکت داشته‌اند، دفتر دیوان باید رای صادره را به اطلاع آن دولت‌ها برساند» به این مسئله رسیدگی خواهد شد. به نظر می‌رسد در کنار فعالیت‌های دیپلماتیک، معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری و وزارت خارجه می‌توانند با تیمی متشکل از حقوق‌دانان شاخص بین‌المللی ایران، درباره احقاق حقوق مردم ایران اقدام کنند.

مرضیه امیری؛ لیست دوم ارزگیران دولتی هم دیروز منتشر شد؛ این‌بار درباره خودرویی‌ها. واردکننده‌های خودرو که برای مدتی و تا اواخر دی‌ماه سال گذشته کارشان به دلیل ممنوعیت واردات خودرو تعطیل شده بود، سابق آمار بانک مرکزی، بیش از ۱۲۱ میلیون یورو ارز دولتی دریافت و خودرو وارد کرده‌اند. البته شاید بهتر است به‌جای عبارت واردکننده‌های خودرو با ارز دولتی از یک عبارت دقیق‌تر استفاده کنیم: ۷۶ درصد ارز دولتی در دست چهار شرکت خودرویی و یک وزارتخانه، حتی بعد از این تقسیم‌بندی به یک دسته دقیق‌تر دیگر هم می‌رسیم؛ وزارت بهداشت و درمان و شرکت جهان نوین آریا، نماینده رسمی نیسان، تقریبا نیمی از مجموع ارز دولتی تخصیصی واردات خودرو را به خود اختصاص داده‌اند. وزارت بهداشت ۱۸ میلیون یورو با نرخ دولتی دریافت کرده و خودروهای ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سی‌سی وارد کرده است. حالا چرا یک وزارتخانه خود اقدام به واردات خودرو کرده، سؤالی است که هنوز وزارت بهداشت به آن پاسخ نداده است. وزارت بهداشت فقط گفته است: «این ارز مربوط به خرید ۴۰۰ دستگاه آمبولانس کمک برای مناطق کوهستانی، برف‌خیز و صعب‌العبور است که امکان تولیدش در داخل کشور نیست»، اما این وزارتخانه توضیح نداده که چرا به‌جای دک تعرفه واردات آمبولانس، آمبولانس‌ها را با کد تعرفه خودروهای ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سی‌سی وارد کرده؛ یعنی موتور این آمبولانس‌های مخصوص مناطق صعب‌العبور، هم‌قدرت خودروهای سبکی مانند تیباست؛ بین ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سی‌سی؟ البته در این لیست نام شرکت ایران خودرو دیزل سهم‌ای عام هم آمده که برای وزارت بهداشت آمبولانس وارد می‌کند؛ آمبولانس‌های ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سی‌سی.

ازاین جیب به آن جیب؟

به گزارش «شرق»، بانک مرکزی دیروز لیست دوم ارزگیران دولتی با موضوع واردکننده‌های خودرو را منتشر کرد. این لیست هرچند که فقط مربوط به واردات خودرو و نه قطعات خودرو بود، اما جزئیات آن تا حدی مختصات بازار واردات خودرو را برپایان روشن می‌کند؛ بازاری که برخلاف تلاش‌های چندین‌ساله برای رقابتی‌کردنش، در انحصار تعداد معدودی است، دولت و چهار شرکت خودرویی، در میان لیست ارزگیران دولتی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یکی از بیشترین سهمیه‌های ارز دولتی را دریافت کرده؛ حدود ۱۸ میلیون و ۵۰۰ یورو. مرداده سال گذشته بود که هیئت دولت در یک مصوبه، به وزارت بهداشت اجازه واردکردن هزار دستگاه آمبولانس را داد. همان زمان فعالان خودرویی می‌گفتند، با توجه به اینکه هیچ وزارتخانه‌ای نباید شخصا اقدام به فعالیت اقتصادی کند، وزارت بهداشت به‌جای اینکه شخصا این آمبولانس‌ها را وارد کند، یک شرکت خودرویی را باید به‌عنوان واسطه انتخاب کند. همین اتفاق هم افتاد و شرکت ایران خودرو دیزل سهم‌ای عام عهده‌دار واردات آمبولانس شد. اما طبق لیستی که بانک مرکزی منتشر کرده، این شرکت تنها نقطه کوچکی از ثبت

آمبولانس‌های وارداتی شرکت ایران خودرو

شرق؛ صادرکنندگان کالا که تحت شدیدترین تحریم‌های آمریکا، کالاهای ایرانی را به خارج از کشور صادر می‌کنند، برای اظهار اطلاعات خود در سامانه نیما نگران هستند و معتقدند با ثبت این اطلاعات، مسیرهای تامین پول اقالم صادراتی را رفته و اهرم‌های فشار بر ایران قوی‌تر می‌شود. حجم بالای دلارهای خارج‌شده از ایران که هیچ‌وقت به کشور بازنگشته است، همچنین میزان قابل‌توجه قاچاق کالا، دولت را بر آن داشته که نظارت دقیق‌تری بر ورود و خروج ارز به کشور داشته باشد. از آنجا که احتمالا دولت اشراف کامل بر جزئیات واردات و صادرات غیرنفتی ندارد، اقدام به صدور ریزه‌کاری‌های صادرات غیرنفتی نیست. اقدام به صدور بخش‌نامه‌های متعددی کرده که این بخش‌نامه‌ها مجموعه تاجار را با مشکلات مختلفی روبه‌رو کرده است. صادرکنندگان بر این باورند که آخرین بخش‌نامه دولت درباره ثبت اطلاعات صادرات کالا در سامانه نیما چنان سردرگمی‌ای در شرکت‌های صادرکننده ایجاد کرده که در چند روز گذشته، صادرات کالای ایرانی را به صفر رسانده است. با وجود دغدغه‌های صادرکنندگان، برخی اعضای اتاق بازرگانی بر این باورند که دولت باید در مسیر شفافیت ثباتات ارزی گام بردارد و گفته‌های صادرکنندگان بیشتر بر این شانه خالی‌کردن از زیر بار شفافیت در این حوزه است. تجارت برای صادرکنندگان ایرانی کار راحتی نیست. از آنجا که تحریم‌ها علیه ایران تمامی ندارند، تامین مالی و صادرات کالا برای محصولات ایرانی، مسیرهای صعب و سختی را باید طی کنند. همان‌طور که دهن تحریم‌کنندگان همواره مشغول بستن کانال‌های ارتباطی تاجار ایرانی با دنیای بیرون برای واردکردن فشار بیشتر به ایران است، تاجار هم درگیر این مسئله هستند که چطور می‌توان با کسب بیشترین سود، کالای ایرانی را صادر کرد. گاهی آنها محصولات خود را با ارزشی کمتر از قیمت‌های جهانی عرضه می‌کنند تا بازار ایران از دست نرود و گاهی روش‌های دیگری را در پیش می‌گیرند که

اقتصاد

آمبولانس‌ها با تعرفه سواری وارد شدند؟

عملکرد وارداتی مجهول وزارت بهداشت

سفارش واردات آمبولانس برای وزارت بهداشت است. در حالی ایران خودرو دیزل از سامانه نیما و با ثبت سفارش با کد تعرفه آمبولانس حدود چهار میلیون یورو با نرخ دولتی دریافت کرده که میزان ارز دریافتی وزارت بهداشت و درمان برای واردات خودرو حدود ۱۸ میلیون و ۵۰۰ هزار یورو به نرخ دولتی است. جالب این است که وزارت بهداشت خودروهای خود را نه با کد تعرفه آمبولانس، بلکه با کد تعرفه خودروهای ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سی‌سی وارد کرده و ارز خود را هم از بانک دریافت کرده است. سهم بالای وزارت بهداشت در میان ارزگیران واردات خودرو دیروز خبرساز شد و قائم‌مقام معاونت توسعه مدیریت و منابع وزارت بهداشت نسبت به آن واکنش نشان داد و اعلام کرد: «ارز دریافتی این وزارتخانه مربوط به خرید ۴۰۰ دستگاه آمبولانس کمک‌دار برای مناطق کوهستانی، برف‌خیز و صعب‌العبور است که امکان تولیدش در داخل کشور نیست». دبیر انجمن واردکنندگان خودرو اما در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این اظهارنظر مسئولان وزارت بهداشت این سؤال را مطرح کرد: «اگر واردات خودروی وزارت بهداشت مربوط به واردات آمبولانس است، چطور این آمبولانس‌ها را از گمرک نه با کد تعرفه آمبولانس، بلکه با کد تعرفه مربوط به خودروهای ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سی‌سی وارد کرده است؟ آیا کد را اشتباه نوشته‌اند؟». مهدی دادر فاین را هم گفت که حتی اگر پذیریم که وزارت بهداشت کد تعرفه خود را اشتباه وارد کرده و ارز دولتی دریافتی را برای آمبولانس استفاده کرده، چرا یک وزارتخانه خود شخصا باید برای تامین کالاهای مورد نیاز اقدام به واردات کند؟

نمایندگی نیسان باغول ارز دولتی

از ماجرای وزارت بهداشت در دریافت ارز دولتی برای خودرو یا آمبولانس بگذریم، جزئیات فهرست منتشرشده واقعیت‌های دیگری را نیز به ما نشان می‌دهد. طبق این فهرست، تقریبا ۵۰ میلیون یورو دولتی واردات خودرو را دو شرکت گرفته‌اند؛ یعنی نیمی از تمام ارز اختصاص‌یافته به واردات خودرو را دو نفر گرفته‌اند و باقی آن میان تقریبا ۲۰ واردکننده به‌طور نامتوازی توزیع شده

بازار ثانویه، تاجار را نگران کرده است

صادرات در اغما

این روش‌ها امکان نظارت‌های دقیق و کسب اطلاعات درست از درآمد حاصل از صادرات محصولات غیرنفتی را از برنامه‌ریزان سلب می‌کند. به‌هرروی، دولت تصمیم نگران هستند و معتقدند با ثبت این اطلاعات، مسیرهای تامین پول اقالم صادراتی را رفته و اهرم‌های فشار بر ایران قوی‌تر می‌شود. حجم بالای دلارهای خارج‌شده از ایران که هیچ‌وقت به کشور را ارزیابی کند، اما رضا حمزه‌لو، عضو سابق هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی، در گفت‌وگو با «شرق» از مناصب ثبت اطلاعات صادرکنندگان در سامانه نیما سخن به میان می‌آورد. به گفته حمزه‌لو، اینکه سیستمی وجود داشته باشد که بتوانیم منابع ارزی کشور را در جای درست صرف کنیم، به خودی‌خود اقدام مناسبی است، اما این ساماندهی نباید برای صادرات و واردات مشکل ایجاد کند. او اضافه می‌کند: بخش اعظم صادرات غیرنفتی ایران به نام شرکت‌های ایرانی انجام نمی‌شود. اکثر تولیدکنندگان در خارج شرکت‌هایی دارند که محصولات ایجاد کرده به وسیله آن شرکت‌ها انجام می‌دهند. علت این اختلالات هم نبود مراودات بانکی با جهان است. اگر صادرکنندگان در سامانه نیما تمام جزئیات اقدامات خود را ارائه دهند، برای دریافت پول آنها مشکل ایجاد خواهد شد.

روش‌های دریافت دلار نباید علنی شود

عضو سابق هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی می‌گوید: ما نباید روش‌های دریافت ارز خود را برای دنیا علنی کنیم. تمام سیستم‌هایی که به صورت نرم‌افزاری طراحی می‌کنیم، با وجود تمام مراقبت‌ها و محافظت‌ها، امکان هک‌شدن دارند.

او همچنین تعیین مهلت دوماهه برای بازگرداندن ارز حاصل از صادرات به ایران را نیز تصمیم نادرستی می‌داند که یکی از مهم‌ترین موانع صادرات است زیرا صادرات به شرق دور یا آمریکای جنوبی، چندین ماه طول می‌کشد و امکان بازگرداندن ارز حاصل از صادرات به این مناطق، در دو ماه وجود ندارد.

و پس‌دادن این پول‌ها به بشود. به گزارش خبرگزاری‌ها، محبوب با اشاره به اتفاقاتی که در بازار افتاد، افزود: همه اتفاقات از زمانی آغاز شد که عده‌ای ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی دریافت کردند؛ اما محصولات خود را براساس ارز هشت هزار تومانی به فروش رساندند. اولین واکنش‌های بازار در این زمینه مربوط به ابزارهای منتهی به فضای مجازی، انواع گوشی‌ها و دستگاه‌های الکترونیک با واکنش وزیر ارتباطات نیز مواجه شد. پیش‌تر رئیس کل بانک مرکزی برای آنکه مردم تشویق به سپرده‌گذاری ارزی قادی شوند، گفته بود اسکناس‌های ارزی تاریخ انقضا دارد و ممکن است پس از گذشت دوره‌ای برخی از این اسکناس‌ها قابلیت خرید و فروش در بازار داخلی را نداشته باشد. این گفته که تا پیش‌ازاین مسوق به سابقه نبود، گویی برای بیرون‌کنیدن دلارهای خانگی مردم مطرح شده است. احمد حاتم‌نیز، کارشناس ارشد بانکی، در گفت‌وگو با «شرق» با سیاسی‌خواندن این اظهارنظرها می‌گوید: این اظهارنظرها به دنبال آن است که مردم را تحریک کنند تا اگر دلار خانگی دارند، زودتر وارد بازار کنند تا

است. شرکت جهان‌نوین آریا، نمایندگی رسمی نیسان در ایران، در مجموع ۲۱ میلیون یورو با نرخ دولتی ارز دریافت کرده تا خودروهای ۱۵۰۱ تا ۲۰۰۰ سی‌سی و ۲۰۰۰ تا ۲۵۰۰ سی‌سی وارد کند. شرکت آرین‌موتور نوپا، نمایندگی رسمی میتسوبیشی در ایران، نیز گوی سبقت را از دیگر واردکننده‌های خودرو ربوده و با دریافت در مجموع ۲۴ میلیون‌یوروی دولتی، جزء خوش‌اقبال‌های ارز دولتی بوده است. بعد از این دو شرکت، نمایندگی DS فرانسه است که میان نماینده‌های خودرویی توانسته ۱۲۲ میلیون یورو ارز دولتی بگیرد و خودروهای فرانسوی وارد کند. جالب است اگر سراغ قیمت همین خودروها در بازار روز برویم، جهشی قیمتی را می‌بینیم که با هیچ حساب‌وگتابی با ارز دولتی جور در نمی‌آید؛ ارز دولتی گرفته‌اند و آزاد می‌فروشند. دبیر انجمن واردکنندگان خودرو، اسامی شرکت‌های فهرست واردکنندگان خودرو را «لیست آلودگان ارز دولتی» می‌نامد؛ چون معتقد است خودرو اساسا نباید با ارز دولتی وارد بازار شود. او می‌گوید: تعداد شرکت‌ها و حجم شرکت‌های ارزگیر دولتی فهرست واردکنندگان، به ما نشان می‌دهد اینها بخش کوچکی از میزان واردات خودرو به ایران است؛ یعنی همه خودروها به ارز دولتی آلوده نشده‌اند.

نیم‌ا ثبت سفارش کند.

دبیر انجمن واردکنندگان خودرو، یک سؤال هم مطرح می‌کند؛ اینکه چرا تولیدکنندگان خودرو حالا بنا بر ارز دولتی وارد کار واردات خودرو به‌جای تولید شده‌اند؟ منظور او شرکت ایران خودرودیزل است؛ همان شرکت سهامی عامی که آمبولانس وارد می‌کند.

دادر ف می‌گوید: «دولت باید همان‌طور که ارقام ارز دولتی واردکننده‌های بخش خصوصی را منتشر می‌کند، درآمدهای حاصله دولت از این بخش را نیز اعلام کند». این سخن او به حذف شرکت‌های دولتی مانند شستا از فهرست واردکنندگان با ارز دولتی بازمی‌گردد. دادر ف می‌گوید: سال گذشته درآمد دولت از عوارض گمرکی، چهار هزار میلیارد تومان بوده و هزینه انبارداری نیز به‌قدری است که از واردات هر صد ماشین، دو ماشین آن به این هزینه تعلق می‌گرفت.

دبیر انجمن واردکنندگان خودرو پیشنهاد مشخصی برای دولت دارد؛ ممنوعیت اختصاص ارز دولتی به واردات خودرو. او می‌گوید: نمی‌دانم کجای این حرف نامفهوم است که آقای شریعتمداری گفته ما حرف خوشمزه می‌زنیم. درست است که ما عقل خدادادی نداریم، اما برخی واردکنندگان در خارج از ایران کسب‌وکاری دارند و می‌توانند بدون آنکه ارز از بازار رسمی یا غیررسمی ایران بگیرند، از همان کسب‌وکارها و سرمایه‌هایی که در خارج از کشور دارند، اقدام به واردات خودرو کنند.

آمبولانس‌های وارداتی شرکت ایران خودرو

است. طرح این موضوعات از سوی صادرکنندگان برای عدم‌نظارت دولت است. صدوقی همچنین با تأکید بر اینکه امکان هک‌شدن سامانه نیما وجود ندارد، این سامانه را یکی از ۲۰ سامانه حاکمیتی بانک مرکزی معرفی می‌کند. به گفته او ثبت‌نام صادرکنندگان در سامانه نیما هیچ مشکلی برای صادرکنندگان ایجاد نمی‌کند و می‌توانند به همان روال گذشته، فرایند صادراتی خود را طی کنند. مجیدرضا حریری، نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین هم با عضو هیئت‌مدیره خدمات انفورماتیک می‌گوید: قرار نیست صادرکنندگان به سامانه نیما به طور فزینکی اسکناس تحویل دهند. اگرچه ن نقدهای زیادی به سامانه نیما دارم اما این نقدها از سمت اینکه چرا باید پول وارد سامانه نیما شود، نیست. او اضافه می‌کند: شخصا معتقدم دلاری که تحویل افراد می‌شود، باید به صورت شفاف اعلام شود و معلوم شود داستان این پول چه بوده است. اینکه نمی‌شود اطلاعات صادرکننده را در سامانه نیما ثبت کرد، صرفا یک بهانه است. به گفته حریری در سال گذشته حدود ۲۵ میلیارد دلار خروج سرمایه از کشور داشته‌ایم. حدود ۱۲ تا ۱۳ میلیارد دلار هم نقد خارج کالا داشتیم. اینها دلار را از کجا تامین کردند؟ قطعلا از دلار رفتی که نمی‌توانستد منابع مالی خود را به دست بیاورند در نتیجه این منابع باید از دلار صادرات غیرنفتی باشد.

او ادامه می‌دهد: حدود ۷۰ درصد صادرات غیرنفتی که اختیار مدیران دولتی است؛ پول بدون حساب و کتابی که نظارتی روی آن نیست. شفافیت فقط مختص سازمان‌های دولتی نیست بلکه صادرکننده‌ای که معاف از مالیات است هم باید درباره دلارهای صادراتی پاسخ‌گو باشد. حریری بیان می‌کند: بخشی از صادرکنندگان ممکن است در ساختار جدید دچار مشکل شوند که دولت باید برای آنها به صورت موردی برنامه داشته باشد.

به‌این‌ترتیب قیمت دلار به گمان آنها کاهش پیدا کند! حاتم‌نیز ادامه می‌دهد: این حرف‌ها بی‌مایه است و اعتباری ندارد. علاوه بر آنکه هیچ‌وقت آمریکا چنین چیزی را اعلام نکرده و اگر اطلاع درستی در این زمینه وجود داشته باشد، این بانک مرکزی است که باید واکنش نشان دهد و نه نماینده مجلس که از مسائل ارزی اطلاعی ندارد و مسئولیتی هم در این زمینه ندارد. این کارشناس ارشد بانکی با بیان اینکه قابل شناسایی نیست که دلار در کجا چاپ شده است، گفت: چنین حرفی از اس‌اس بی‌معناست. محسن قادری، کارشناس طلا و ارز، هم در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به اینکه نمی‌توان این حرف را پذیرفت، می‌گوید: دلار نقدی ممکن است از هر کجای دنیا به ایران آمده باشد، نمی‌توان آن را شناسایی کرد و نمی‌توان به صورت مستند اعلام کرد از کجاست تا به فکر ابطال آن باشیم. قادری با بیان اینکه این سخن حرفی بی‌معناست، ادامه می‌دهد: با فرض پذیرش چنین اقدامی از سوی آمریکا، این اقدام برای آمریکا هزینه سنگینی دارد.

خبر

۹۷ درصد گوشی‌های ترخیص‌شده از دولتی گرفته‌اند

● یک مقام مسئول گفت: ۹۷ درصد از گوشی‌های تلفن همراه ترخیص‌شده در سه‌ماهه اول سال جاری با ارز دولتی وارد کشور شده است. این مقام مسئول که خواست نامش ذکر نشود، در گفت‌وگو با مهر افزود: متأسفانه با وجود آنکه ۹۷ درصد گوشی‌های وارداتی در سه‌ماهه اول سال جاری با ارز دولتی به کشور وارد شده‌اند؛ اما قیمت گوشی‌های موجود در بازار افزایش چشمگیری داشته و بازار این کالا کاملا متلاطم بود. او با اشاره به لزوم رصد بازار از سوی دستگاه‌های نظارتی مانند سازمان حمایت و سازمان تعزیرات ادامه داد: دستگاه‌های مسئول، کنترل و نظارتی بر نظام عرضه کالا دارند و طبیعی است که تخصصی ارز یارانه‌ای به واردات، تبدیل به پروسه رانت‌خواری برای عده‌ای واردکننده شده است. سوم تیر بود که تعدادی از کسبه و فروشندگان موبایل و تبلت بازار علاءالدین و چهارسو، به دلیل افزایش نرخ دلار و تخصیص نیافتن ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی برای واردات دست به اعتراض زدند. در پی این موضوع وزیر ارتباطات فهرستی از ۴۰ شرکت واردکننده گوشی همراه را اعلام کرد و گفت: «از ابتدای سال ۹۷ تا ۲۹ خرداد، به ۴۰ شرکت واردکننده گوشی تلفن همراه ارز دولتی تخصیص داده شده است. رقم کل ارز اختصاص‌یافته به ۴۰ شرکت مذکور ۲۲۰ میلیون ۶۳۳ هزارو ۲۰۶ یورو بوده که تاکنون محموله‌هایی با مجموع رقم ۷۵ میلیون ۸۳ هزارو ۸۶۰ یورو به عاملیت ۳۰ شرکت واردکننده از گمرک ترخیص شده است». این اقدام که کمتر مشابه آن را در کشور دیده‌ایم، اقدامی باارزش و ستودنی از سوی وزیر ارتباطات بود؛ اما اگر مواردی به گزارش‌های ایشان اضافه می‌شد، شفافیت بیشتری را در پی می‌داشت.

استعفای «مسعود نیلی» ممکن است؛ ولی او در جلسات دولت بوده

● یک مقام آگاه در دولت حضورنیافتن دستیار ارشد اقتصادی رئیس‌جمهور از ۱۰ ماه قبل در جلسات دولت را تکذیب کرد؛ درعین‌حال گفت موضوع استعفای آقای نیلی ممکن است رخ داده باشد. به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، شب گذشته خبر استعفا و کنارتفتن مسعود نیلی، مشاور و دستیار ارشد اقتصادی رئیس‌جمهور، در صفحه یکی از فعالان بخش خصوصی منتشر شد. محسن جلال‌پور، رئیس سابق اتاق بازرگانی، در تویییت نوشت: «امروز به واسطه یکی از دوستان دولت باخبر شدم دکتر مسعود نیلی بیش از ۱۰ ماه است که استعفا داده و از ابتدای امسال در هیچ نشست دولتی شرکت نکرده است. در چند هفته گذشته بارها می‌خواستند نظرشان را درباره سیاست‌گذاری‌های ارزی بدانم. امروز بدون اینکه با ایشان تماس بگیرم، پاسخ‌م را یافتم». یک مقام آگاه در دولت در گفت‌وگو با خبرنگار تسنیم، ضمن رد حضورنیافتن دستیار ارشد رئیس‌جمهور در محل کار خود از ۱۰ ماه قبل گفت: موضوع استعفای آقای نیلی ممکن است رخ داده باشد؛ اما این موضوع به معنای حضورنیافتن و کنارتفتن ایشان از دولت نبوده و دستیار رئیس‌جمهور در جلسات مختلف مربوط به حوزه اقتصاد که از ابتدای سال برگزار شده، حضور داشته است. مسعود نیلی که از زمان تدوین برنامه سوم توسعه و معاونت سازمان برنامه و بودجه همواره به‌عنوان یکی از چهره‌های شناخته‌شده در دولت‌های مختلف حضور داشته است، بعد از روی‌کارآمدن دولت یازدهم نیز به‌عنوان مشاور اقتصادی رئیس‌جمهور و دولت دوازدهم به‌عنوان دستیار ارشد اقتصادی حجت‌الاسلام حسن روحانی و دبیر ستاد هماهنگی اقتصادی دولت مشغول به فعالیت بوده است.

تورم خانوار شهری به ۱۰/۲ درصد رسید

تورم خانوار روستایی ۹/۹ درصد

● براساس اعلام مرکز آمار ایران، در خرداد درصد تغییر شاخص کل در مقایسه با ماه مشابه سال قبل (تورم نقطه‌به‌نقطه) برای خانوارهای شهری کشور ۱۰٫۲ درصد و برای خانوارهای روستایی ۹٫۹ درصد شد. به گزارش مرکز آمار، در خرداد ۱۳۹۷ عدد شاخص کل برای خانوارهای کل کشور (۱۰۰=۱۳۹۵) به ۱۱۶٫۲ رسید که در مقایسه با ماه قبل ۱٫۹ درصد افزایش را نشان می‌دهد. درصد تغییر شاخص کل در مقایسه با ماه مشابه سال قبل (تورم نقطه‌به‌نقطه) برای خانوارهای کل کشور ۱۰٫۲ درصد است. بیشترین نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه مربوط به استان ایلام (۱۳٫۹ درصد) و کمترین آن مربوط به استان اردبیل (۶٫۹ درصد) است؛ یعنی خانوارهای ساکن استان ایلام به طور متوسط ۳٫۷ درصد بیشتر از میانگین کل کشور و خانوارهای ساکن استان اردبیل به طور متوسط ۳٫۳ درصد کمتر از میانگین کل کشور در مقایسه با خرداد ۱۳۹۶ برای خرید یک «مجموعه کالا و خدمات یکسان» هزینه کرده‌اند. نرخ تورم ۱۲ماهه منتهی به خرداد ۱۳۹۷ برای خانوارهای کل کشور به عدد ۸٫۲ درصد رسید. بیشترین نرخ تورم ۱۲ماهه مربوط به استان کرمانشاه (۱۱٫۱ درصد) و کمترین آن مربوط به استان کهگیلویه‌وبوییراحمد (۵٫۹ درصد) است. شکاف نرخ تورم ۱۲ماهه استان‌ها در خرداد ۵٫۲ درصد است که در مقایسه با ماه قبل ۰٫۲ واحد درصد افزایش نشان می‌دهد.